

Notat til statsrevisorerne i henhold til rigsrevisorlovens § 18, stk. 4

Vedrører:

Statsrevisorernes beretning nr. 1/04 om elreformen

Transport- og energiministerens redegørelse af 28. februar 2005

1. Rigsrevisionen har den 7. marts 2005 modtaget ministerens redegørelse af 28. februar 2005. I redegørelsen behandler ministeren beretningens 3 hovedspørgsmål, nemlig orienteringen af Folketinget, udstedelsen af bevillinger til virksomhederne samt prisreguleringen af elsektoren.

I. Orientering af Folketinget

2. I deres bemærkninger til beretningen påtalte statsrevisorerne, at ministeren ikke formelt havde orienteret Folketingets Energipolitiske Udvalg i henhold til § 3 i lov om elforsyning af 2. juni 1999. Den manglende orientering drejede sig om problemerne med gennemførelsen af den nye virksomhedsstruktur, sikringen af forbrugerindflydelsen og tilvejebringelsen af grundlaget for prisreguleringen.

Transport- og energiministeren, som i februar 2005 har overtaget energiområdet fra økonomi- og erhvervsministeren, anfører i sin redegørelse, at ministeren er enig i, at orientering af Folketingets Energipolitiske Udvalg er vigtig. Ministeren peger på, at økonomi- og erhvervsministeren allerede i foråret 2004 tog initiativ til at styrke

bestemmelserne i elforsyningslovens § 3, hvorefter Folketingets Energipolitiske Udvalg skal orienteres om alle væsentlige forhold vedrørende landets elforsyning, så Folketinget fremover får en samlet årlig redegørelse fra ministeren om udviklingen i elsektoren.

Jeg finder det positivt, at det i forbindelse med revisionen af elforsyningsloven i juni 2004 blev sikret, at Folketinget fremover får en samlet årlig redegørelse om udviklingen i elsektoren. Dette udelukker naturligvis ikke ministeren fra ved andre lejligheder at orientere udvalget om væsentlige forhold vedrørende landets elforsyning.

II. Opfyldelse af elforsyningsloven

3. Statsrevisorerne kritiserede endvidere i deres bemærkninger til beretningen ministerens manglende opfyldelse af elforsyningsloven. Kritikken knyttede sig for det første til, at ministeriet ikke sikrede, at den nye virksomhedsstruktur blev gennemført, og at forbrugerne fik den indflydelse, de havde krav på. For det andet knyttede kritikken sig til, at ministeriet og Energitilsynet ikke sikrede, at grundlaget for prisreguleringen af elsektoren blev tilvejebragt.

A. Bevillingsudstedelsen

4. I sin redegørelse anfører ministeren, at det er korrekt, at processen med udstedelse af bevillinger har været langstrakt, og han finder det beklageligt, at den første bekendtgørelse om standardvedtægter fra marts 2000 blev udsendt for sent. Kravet om forbrugerindflydelse ønskede man med vedtagelsen af den nye elforsyningslov fortsat at sikre gennem ændringerne i virksomhedsstrukturen. Arbejdet med bevillingsudstedelsen skulle ses som en kontrol af og tilsyn med, at lovens krav blev opfyldt i forbindelse med overgangen til den nye virksomhedsstruktur. En del af de krav til vedtægterne, som havde voldt problemer for virksomhederne, blev ændret med revisionen af elforsyningsloven i juni 2004 og vil ifølge ministeren indebære en enklere bevillingsudstedelse fremover.

Jeg har noteret mig, at der endnu mangler at blive udstedt 6 bevillinger, og at dette ifølge ministeren beror på en afklaring af forhold fra virksomhedernes side.

Jeg har endvidere hæftet mig ved, at Energistyrelsen nu har udarbejdet interne retningslinjer for sit tilsyn med bevillingshavernes overholdelse af lovens betingelser

for at opretholde bevilling, og at ministeren vil redegøre for væsentlige forhold vedrørende bevillingerne i forbindelse med sin årlige redegørelse til Folketinget, der første gang finder sted i april 2005. Jeg finder det naturligt, at ministeren i forbindelse hermed orienterer om færdiggørelsen af bevillingsudstedelsen.

B. Prisreguleringen af elsektoren

5. Om det manglende grundlag for prisreguleringen af elsektoren anfører ministeren, at sondringen mellem fri og bunden kapital viste sig vanskeligere at operere med i praksis, end myndighederne havde skønnet under forberedelsen af lovens ikrafttrædelse pr. 1. januar 2000. Så længe man ønskede at fastholde begrebet bunden egenkapital, var det ikke muligt inden for grundlovens rammer at finde en lovgivningsmæssig løsning, der kunne afholde virksomhederne fra at føre langstrakte retssager om spørgsmålet. I foråret 2004 fandtes der imidlertid en politisk løsning på sagen, der ikke havde kunnet løses administrativt, idet et bredt flertal af Folketingets partier blev enige om at ophæve bestemmelserne i elforsyningsloven om sondringen mellem fri og bunden kapital og dermed fjerne restriktionerne på selskabernes mulighed for at disponere frit over deres kapital.

Jeg finder det tilfredsstillende, at der synes at være fundet en løsning på kapitalopdelingsproblemerne, der som omtalt i beretningen har medført, at grundlaget for prisreguleringen af elsektorens monopolvirksomheder har været mangelfuldt i de 4-5 år, elforsyningsloven indtil da havde været gældende.

6. Det er sammenfattende min opfattelse, at der under de givne omstændigheder er fundet tilfredsstillende løsninger på beretningens hovedspørgsmål, og jeg betragter herefter beretningssagen som afsluttet.

Henrik Otbo